

naar han tjener godt, men nu ogsaa skal afgive en meget betydelig Del af sin Fortjeneste til andre Erhverv hjemme, som han for saa vidt synes, at han staar ganske uden Forbindelse med?

Jeg har med Villie fremdraget dette lille Eksempel, fordi jeg tænkte, at selv om Udvalget ikke kan formodes at ville se paa det paa samme Maade, saa er det dog muligt, at det kunde bevæge Dem til at sige, at der kan være noget i et saadant Ræsonnement, og at Lovforslaget maaske netop der, hvor det søger at være retfærdigst mod Skibsfarten, rammer mest uretfærdigt.

Om selve Lovforslaget i dets enkelte Bestemmelser er der i øvrigt at sige, at der naturligvis er rimelig Grund til at stille den mildeste Betingelse, nemlig Afgiftsfrihed, for de Skibe, der beskæftiges i en Fart, hvor Indtægten ikke er steget, men Udgifterne i mange Henseender er vokset meget betydeligt. Maaske burde de endogsaa have Tilskud.

Om Farten mellem Indland og Udland & vice versa maa det med Bestemthed siges, at den ikke med nogen Retfærdighed kan bringes ind under samme Betingelser. Danmarks Eksport er, som allerede nævnt, kun lille, og den er der i Hovedsagen sørget for ved særlige Arrangementer. Skibe, der sejler fra Danmark for at hente mere Ladning hjem, maa, for overhovedet at kunne udføre disse Rejser, enten tage Mellemladninger med god Fortjeneste eller, som det for Ruteskibe i Almindelighed er Tilfældet, besøge ældgamle Kontrakter til billige Priser, som i sin Tid udelukkende er afsluttede, fordi Landet er for lille til, at der med det som Basis kan opretholdes en virkelig Rutefart af en saadan Beskaffenhed, at den tilfredsstillende den moderne Handels Krav om hyppige Forbindelser.

Den Fart mellem Udland og Udland, som saaledes nødvendiggøres for at bringe Skibe tilbage til Danmark med Gods, betales altid af Ikke-danske og kan kun virke, nu som under normale Forhold, til at gøre Hjemfragterne billigere.

Lovforslaget vilde ogsaa bringe Skibsfarten til at søge at gøre Bruttofortjenesten saa lille som mulig, uden at Nettofortjenesten lider, og det er jo klart, at man kan leje Skibe ud paa mange Maader; ja, Skibe kan lejes ud saadan, at Rederne bestrider alle Udgifter, og saa bliver Bruttofortjenesten størst, men de kan ogsaa lejes ud paa den Maade, og det sker ofte, at Lejerne betaler Skibets Udgifter i større eller mindre Udstrækning og saa bliver Bruttofortjenesten lille. Virkningen af Loven vilde derfor blive den, at Skibsfarten kom ind paa at tage, hvad man maa kalde kunstige Hensyn under Driften for at gøre Afgiften saa lille som mulig, og saadanne kunstige Foranstaltninger virker paa mange Maader uheldigt.

Lovforslaget tager heller ikke tilstrækkeligt Hensyn til gamle Kontrakter og til, at Rederne under mange Forhold for at holde gamle Forbindelser maa sejle til billigere Fragter. Ikke heller tager Lovforslaget mindste Hensyn til, at mange Redere i den sidste Tid har købt deres Skibe dyrt gørende Regning paa, at Fortjenesten var saa stor, at de hurtigt kunde nedskrive dem til mere normal Værdi. Det skal eksempelvis nævnes, at en herværende Fabrik (Christiansholms Fabrikker) paa Grund af stigende Kulfragter har anskaffet et Skib til en meget betydelig Pris, idet den gjorde Regning paa, at Skibet i Løbet af en passende Tid vilde være nedskrevet saaledes, at den ogsaa senere med Fordel kunde anvende det. Er der nu nogen Grund til at straffe en saadan Fart, til at forhindre den i at foretage den kalkulerede Nedskrivning, fordi den ved at anskaffe eget Skib til høj Pris har frigivet den Tonnage, som den ellers vilde have lagt Beslag paa, til Brug for andre Tilførsler til Landet?

Mange Eksempler kunde fremdrages af lignende Art som de nævnte, men af Frygt for at skræmme Udvalget med tekniske Indvendinger skal jeg, i hvert Fald foreløbig, blive staaende ved disse. Og lad os saa summere op, hvad Resultat vi kan komme til ved en samlet Betragtning af den Virkning, Lovforslaget vilde have.

I. Det er først og fremmest givet, at al Chartering eller Leje af fremmed Tonnage vilde være umuliggjort for Fremtiden. Næsten under alle Forhold betales Lejen ikke for at høste nogen direkte Fortjeneste af Skibet, men for at opfylde Forpligtelser paa en Rute, sørge for en nødvendig Tilførsel eller lignende. Ruteselskaber, som herhjemme er dem, der mest lejer Skibe, vilde sikkert ikke tænke herpaa i Fremtiden, da det kun vilde bebyrde dem med en Afgift, som vilde paaføre dem uforholdsmæssige Tab. Jeg skal lige nævne, at samme Dag, som Lovforslaget blev forelagt, underhandlede Det forenede Dampskibsselskab om Leje af et norsk Skib for at fremskynde Tilførselen til Landet fra Amerika paa vor Rute. Vor Leje var saa høj, at vi ikke vilde have nogen som helst Fortjeneste derpaa, og da der nu ved Fremset-